

Til minne om vår kamerat Noda, Hisataka

av I-Ting Su

Jeg vill huske, det var vel rundt 21 år siden, pappa, mester Su, Yu-Chang, sier at det skulle komme en elev fra Japan til vårt hus, den gang bodde vi fremdeles i Caracas, Venezuela. Det var da første gang jeg møtte Noda, Hisataka, han kom til vårt hus, så tingene vi hadde i huset, mange tradisjonelle kinesiske våpen. Han viste hva enn hver ting var til, men det som jeg blei mest overrasket av, var at han gjenkjente kalligrafien av stor mester Liu, Yun-Chiao som var på en vifte, som hang over pianoet mitt. Han sa til meg "Det er kalligrafien til Mester Liu". Jeg svarte med min uvitenhet "Nei!?". Han bekrefter "Jo helt sikkert at det er". Jeg husker ikke ansiktet hans, men jeg husker hvor rart jeg syntes det var, at en Japaner som kom fra så langt vekk, gjenkjente tingene i huset vårt og at han kunne mer en meg. I dag skjønner jeg at allerede da hadde han begynt å studere og forske på Kamp Kunster, på eget initiativ.

Vi møttes ikke igjen før år 2000, på et av de internasjonale kursene av Pachi Tanglang, som den gang blei holdt i Taiwan. Han led, da, en god gruppe av Japanske elever, og jeg viste ikke stort om han, bare en viss informasjon som jeg hadde fått av Kamp Kunst filmene han har lagd. Jeg hadde sett de, og mente de var beste som jeg til da hadde sett. Jeg tenkte som så, "made in Japan, Sony, Panasonic, osv." Men det var ikke bare teknologien, men også sannferdigheten i de, besluttsomheten i arbeidet, sammenhengen som reflekterte på en riktig måte studiene innen Pachi Tanglang M.A.I. Det skiller seg også ut at under disse internasjonale kursene, når treningen begynte på et tidspunkt, hadde han med sine elever allerede begynt treningen før de andre. Jeg blei også imponert hvor trofast og korrekt han handlet under mester Sus ordre. Rask, effektiv og nøyaktighet. Han var en elev og instruktør, dedikert 100% til undervisningen av Pachi Tanglang M.A.I, både på det praktiske, det teoretiske og historiske.

Noda San har alltid vært veldig gjestfri med elever invitert fra andre land. Det manglet ikke en detalj eller oppmerksomhet i kursene han organiserte. Det har vært tidlige, krig mellom Japan og Taiwan, men det skyldes ikke vær generasjon, og mellom folket i Pachi Tanglang M.A.I har det blitt vist at fred og kjærlighet er mulig mellom disse landene, og det blir også utbredt til andre land. De som elsker Kamp Kunst elsker også fred på jorden.

Kamp Kunst er ikke bare for å forbedre livet og at man skal bli gode kjempere, det er ikke de eneste målene. Vi trener kroppene, men også sjelen (hjerter) vårt. Vi lærer å bli sterke både utvendig og innvendig. Kamp ånden blir ikke målt med hvor lenge man har levd men hvordan man har levd. Noda San forlot oss plutselig, uten og ta farvel, med ydmykheten som karakteriserte han. Han jobbet sammen med mesteren, bak kulissene; men allikevel vill han forlate oss i stillhet, når han viste at hans arbeid i dette livet hadde nådd sin topp. Han har etterlatt en god arv som fortsetter å støtte fremtidige elever av Pachi Tanglang M.A.I og Kamp Kunst utøvere. Hans ydmykhet glorifiseres i hans standhaftighet, arbeid og ærlighet. Dette er ånden av en martial kriger, i kropp og sjel. Vi vet alle dagen vi blei født, men ingen vet hvilken dag vi skal dø. Forhåpentligvis blir min siste dag som hans. Med fred og ro, med følelsen av å ha gjort godt, det jeg skulle oppnå i livet.

Til minne om en god kamerat og martial kriger.